

РЕШЕНИЕ

№ 3652

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 21.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7329** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Т“, Г, представлявано от А. Й П, срещу решение № 213/15.06.2010 г. на П. на П. В. на Република Б, с което се отменя действието на международна регистрация на марка с IR 813525A „М“, с притежател жалбоподателя, за територията на Република Б.

Жалбоподателят в съдебно заседание се представлява и навежда доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт, тъй като същият е издаден в нарушение на материалния закон и изводите на административния орган не се подкрепят от събраните в административното производство и по делото доказателства. Представя и писмени бележки в този смисъл. Претендира разноски.

Ответникът – П. на П. В. в последното съдебно заседание се представлява. Оспорва жалбата. Навежда допълнителни писмени аргументи за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

Заинтересованата страна – Г. М. В – ГМВ, Ф, чрез А. И Х и М Х, САК се представлява, оспорва жалбата и с писмени бележки обосновава законосъобразност на акта. Претендира разноски.

Административен съд – С.-град, Второ отделение, 30 състав след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168, ал.1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове и от лице с правен интерес от оспорването.

По същество намира жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА.

С атакувания административен акт - Решение № 213/15.06.2010 г. на П. на П. В. на Република Б се отменя действието на международна регистрация на марка с IR 813525A „М”, с притежател жалбоподателя /въз основа на прехвърлителна сделка за част от класовете, от 13.03.2009 г. /, за територията на Република Б за стоки от класове 29 и 30 на МКСУ.

Решението е мотивирано с това, че заинтересованата страна G. M. B – GMB, Ф е подала искане като трето заинтересовано лице, платило таксата за това и на което е било отказано регистрация на търговска марка. След уведомление на административния орган до притежателя на марката, в дадения на последния срок не са представени доказателства за реалното използване на процесната марка на територията на Република Б в процесните класове 29 и 30 за периода **от 14.11.2003 г. до 14.11.2008 г.**, поради което на основание чл. 25, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 19, ал. 1 от ЗМГО органът е отменил действието ѝ за територията на Б.

По делото са представени доказателства за изпратено уведомление от страна на органа до жалбоподателя, с което на последния е предоставен срок в административното производство да предостави доказателства за реалното използване на марката. Уведомително писмо на притежателя на процесната марка е изпратено на посоченият от него адрес за кореспонденция в Г. Непосредствено след това е изпратено и уведомление на представителя по индустриална собственост на притежателя на марка рег.№ IR 813 525 А „М" г-н Д, което видно от приложената по административната преписка обратна разписка е получено на 22.02.2010г.

Съдът намира за установено по делото, че жалбоподателите са собственици на международна търговска марка, словна с рег.№ IR 813 525 А „М" за стоки от класове 29 и 30 на МКСУ, регистрирана на 04.07.2003 г. по реда на Мадридската спогодба и имаща действие за територията на Б /видно от представените по делото доказателства за международната регистрация на марката, където Б е посочена страна по реда на чл. 3ter от Мадридската спогодба/.

Съдът възприема становището на ответника, че действието на марката за територията на държавата, която е посочена в териториалното разширение следва да се счита от датата на вписването на марката, която в настоящия случай е 04.07.2003 г., тъй като заедно със заявката за регистрацията на марката е подадено и искането за териториалното разширение. Разпоредбата на чл. 3ter, ал. 2 от Мадридската спогодба се отнася само до разширения на действието заявени след регистрацията на марката, каквито доказателства не се представиха по настоящото дело.

Що се отнася до същността на спора, а именно използвана ли е марката на територията на Република България по делото са представени само цветни копия от рекламен каталог на магазини Р от 2009 и 2010 г., в които се рекламират два вида захарни изделия обозначени с процесната марка. Представена е и 1 бр. фактура от 09.11.2009 г. за доставка на определено количество от стока с неустановен характер, но носеща търговската марка М.

В резултат на описаното, съдът намира жалбата за неоснователна, съобразно следните, изложени по-долу мотиви.

На първо място, жалбоподателят не оспорва компетентността на органа, но в резултат

на задължението на съда да не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а да провери законосъобразността на акта на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК съдът следва да отбележи, че атакуваното Решение е издадено от материално компетентен орган, в пределите на неговата власт и в предвидената от чл. 59 АПК и чл. 46, ал. 5 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/ форма и съдържание, видно от приложените, неоспорени и приети по делото доказателства.

На второ място, оспорваният акт е издаден при спазване на процесуално правните норми, съдържащи се в АПК и ЗМГО в производството по спорове от този характер.

Производството пред П. В. е започнало по инициатива на лице с правен интерес, доколкото искане за отмяна на действието може да бъде направено от всяко лице, по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗМГО, а в случая заинтересованата страна е участник в производство пред ПВ, в което ѝ е била противопоставена процесната марка като по-рано регистрирана.

Жалбоподателят не проведе в пълнота оспорването на представеното от ответника удостоверение за регистрация на марката, като не представи доказателства за регистрация на марката за Б в срок, различен от посочения от ПВ. Видно от приложения, като доказателство превод - извлечение от английски език от Международният регистър „WIPO - ROMARIN" Б е посочена, като страна на действие на международната регистрация по реда на Мадридската спогодба и за нея срока на закрила започва да тече от датата на регистрацията, а именно 04.07.2003г. Дата 11.12.2003 г. е дата на съобщението за международната регистрация на процесната марка изпратено от Международното бюро до Националните ведомства на всички държави посочени в международната заявка (в това число и до П. В. на Република Б) и от която тече 12 месечният срок, в който закрилата на марката може да бъде отказана на територията на всяка една от посочените държави на базата на предвидените в съответното национално законодателство основания.

От същият превод - извлечение от английски език от Международният регистър „WIPO - ROMARIN" , става ясно че териториалното разширение на закрилата на процесната марка е с дата 11.12.2003г., но Република Б не е посочена страна на териториални разширение. От изложеното по-горе се налага извода, че срокът на действие международната регистрация на марка рег. № IR 813 525 „М" за територията на Република Б започва да тече от датата на нейната регистрация в Международното бюро, т. е. от 04.07.2003г и че цитираният от жалбоподателя чл. 3 ter (Териториално разширение) от Мадридската спогодба е неприложим. При разглеждане на искането за отмяна действието на международната регистрация на процесната марка подадено на 14.11.2008 г. административният орган правилно е приел, че от дата на регистрацията на марката са изминали повече от пет години, поради което е счел искането за допустимо.

Процедурата е извършена при спазване на процесуалните правила и защита на интересите на страните в производството, тъй като е представено по делото доказателство, че жалбоподателите са уведомени надлежно за започване на административното производство на адреса на дружеството, както и чрез представителя им за Б, даден им е предвидения от ЗМГО срок за представяне на доказателства /стр. 39-41 по делото/, като такива пред П. В. не са постъпили.

Искането е разгледано от комисия, назначена със Заповед № 898/27.11.2008 г., в която са участвали съответните експерти, съгласно правилата на ЗМГО.

На трето място, издаденият административен акт е издаден в съответствие с материално правните разпоредби на ЗМГО. Това е така, защото в настоящото съдебно производство не са представени доказателства доказващи употребата на марката в процесния период. Представените пред съда копия от брошури и единична фактура от една страна се отнасят за период след изтичане на процесния, а от друга страна не доказват реалното използване на марката на територията на страна, тъй като дори преценени в съвкупност не доказват реалното използване на марката дори за част от периода, проверяван от П. В. - **от 14.11.2003 г. до 14.11.2008 г.**

Нормата на чл. 19 от ЗМГО предвижда, че когато в срок пет години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република Б във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години, регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването. Релевантния период, в настоящия случай е периодът от **14.11.2003 г. до 14.11.2008 г.** Не се представиха от страна на жалбоподателите никакви доказателства, въпреки указанието на съда, дадено в определението за насрочване, за реалното използване на марката в релевантния период /чрез фактури, митнически документи, реклами и свидетелски показания/.

От казаното до тук следва, че оспорваното Решение на П. на П. В. за отмяна на действието на процесната марка за територията на Б за класове 29 и 30, следва да бъде потвърдено, като издадено в съответствие с материално правните и процесуално правните норми на ЗМГО.

В резултат на отхвърлената жалба и направеното искане от страна на ответника и заинтересованата страна за присъждане на разноски, съдът следва да осъди жалбоподателя да заплати на ответника сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение. Доколкото е направено искане и от заинтересованата страна за възстановяване на разноските, съдът намира същото за недоказано, тъй като липсват по делото доказателства за реално направени разноски от страната.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 1, чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – С.-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Т W. KG”, Г, срещу решение № 213/15.06.2010 г. на П. на П. В. на Република Б.

ОСЪЖДА „Т W. KG”, W 5-43; 45478 Mг (DE) Г, да заплати на П. В. сумата от 150 /сто и петдесет/ лв., представляваща направените юрисконсултски разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред **ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД** на **РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ** с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: